

[Jens Peter Jensen.]

indtægter, sådan er der opnået en mere jævn og stabil skattebetaling. Jeg mener, at de to begrundelser stadig har deres gyldighed.

Jeg lagde nok mærke til, at den ærede socialdemokratiske ordfører, hr. Peter Nielsen, talte om, at dette her var en krigstidsforeteelse, som vi nu så mange år efter skulle se at komme af med. Den betragtning er heller ikke holdbar. Hvis den havde været det, er det da underligt, at ikke de socialdemokratiske regeringer, der dog har været nogle af i efterkrigsårene, noget før har fundet på at afvikle den.

Nej, betragtningen er ikke holdbar, fordi der er mange både råvarer og halvfabrikata, der stadig er underkastet prissvingninger. Man kan komme til at købe på bindende kontrakt på et område, hvor en vare er i højkonjunktur på købstidspunktet, men i lavkonjunktur på leveringstidspunktet. Der er også en hel del modeprægede varer, hvor det kan være ønskeligt at have den sikkerhedsventil, som dette her er. Derfor synes jeg ikke, man bør skride til afviklingen af de afskrivningsmuligheder, vi har her. Jeg mener, det er af stor betydning for erhvervslivet, at der kan foretages hensættelser til dækning imod sådanne risici.

Jeg synes også, at ministeren skal være opmærksom på, at sådanne kontraktafslutninger er nødvendige for at sikre en kontinuerlig produktion og afsætning. Jeg har en fornemmelse af, at den højtærede finansminister betragter dette her med køb på bindende kontrakt som noget næsten misliebigt, noget, der i vid udstrækning ude i det praktiske liv anvendes til at lave skattefup med. Jeg mener fra den erfaring, jeg har fra en halv snes år som skatterådsformand, at der nok var en periode, hvor der var en tilbøjelighed til at bruge disse regler på en ikke særlig hensigtsmæssig måde, set ud fra en almen betragtning. Men efterhånden som man har lært at leve og arbejde med afskrivningsreglerne, synes jeg, man er kommet ind i et fornuftigt leje ved anvendelsen af disse regler.

Jeg vil sige så stærkt, jeg overhovedet kan til den højtærede finansminister, at når ministeren taler så smukt og højtideligt om det ønskelige i at stimulere erhvervslivet, forbedre erhvervslivets likviditet og fremme investeringslysten, kan jeg dele hans syns-

punkter, men at dette lovforslag har den stik modsatte virkning. Det virker direkte imod den hensigt, der er angivet i den højtærede ministers begrundelse for, at lovforslaget fremsættes. Jeg vil skønne, at en afvikling af kontraktnedskrivningerne over 2 år vil påføre erhvervslivet en samlet merudgift til skat på henved 1 milliard kr., og det siger sig selv, at dette vil være en alvorlig likviditetsbelastning, en tung byrde, og at det vil formindske investeringerne.

Den højtærede finansminister siger, at lovforslagene skal betragtes som en helhed. Det kan vi så se på i udvalget. Men hvis man tager dem som en helhed, kan jeg ikke se, at der her er tale om det, regeringen har skiltet med: at det er en særlig erhvervsvenlig lovgivning, hvormed man vil støtte erhvervslivet med en 400-500 mill. kr. Det er jo ikke rigtigt. Det, der er tale om, er, at man laver forskydninger inden for erhvervslivet, således at nogle dele af erhvervslivet kommer til at betale for fordelene til andre dele af erhvervslivet. Det nummer er næsten lidt for fikst til at kunne kaldes „en erhvervsvenlig politik“. Der er ikke tale om nogen særlig støtte i dette her. Vi kan jo ikke i Danmark afskrive over 100 pct. Det kan man f. eks. i Sverige. Svenskerne kan afskrive op til 130 pct., og det er bl. a. dem, vi skal konkurrere med.

Når nu finansministeren er så god til at få ideer, ved jeg ikke, om jeg kunne hjælpe ham med en enkelt til overvejelse: vi kunne måske overveje at give et inflationstillæg til saldoværdien, som man foretager afskrivningerne på. Så ville man komme til et resultat, der ligner den situation, svensk erhvervsliv har. Det kan vi også prøve at snakke om i folketingsudvalget.

Bernhard Baunsgaard: I sin fremsættelsestale siger ministeren, at de 3 lovforslag må betragtes som en helhed. De to af dem vil øge likviditeten i selskaberne, det ene vil begrænse den, og om et øjeblik skal jeg vende tilbage til dette forhold.

Må jeg først tage forslaget om forøgelsen af saldoafskrivningen fra 30 til 40 pct. og sige herom, at det forekommer os at være en fornuftig foranstaltning. Det er fornuftigt, at man nu erkender fra lovgivningsmagtens side, at maskiner i vore dage i mange, mange tilfælde hurtigere forældes, og at der